[Your representation will be carefully considered and suitable action taken. In regard to the bridge at Palai, the matter will be taken up early. If the authorities of the library apply under the rules, grant will be given if admissible. The question of a full time dispensary at Erattupetta is engaging attention and it may materialise soon. Orders will also issue without delay about the establishment of a major conservancy station at Erattupetta.]

131. Needs of the Todupuzha taluk.

MR. PARIATHU PAKIRDEEN (*Todupuzha taluk*), speaking in Malayalam, urged that the Todupuzha English Middle School should be raised to the High School standard. After finishing the Middle School course, numerous children discontinued studies on account of the absence of a High School in the place. The economic condition of the people did not permit them to send their children to the High Schools in distant places. The existing school building was erected by the people and handed over to the Department. There were only 167 pupils on the rolls of the school and many were refused admission for lack of accommodation. There was a proposal to construct an additional building for the use of the school. Advantage should be taken of that opportunity to open High School classes in the school. The backwardness of the Todupuzha taluk was due mostly to the lack of educational facilities in the taluk.

Class VII should be opened in the Todupuzha Girls' School from the beginning of the school year 1931-32. That would be in accordance with the agreement come to when the school building was constructed by the people.

A Mahomedan school should be established at Todupuzha, which was a Muslim centre, for inducing the members of the community to take to education. Formerly, there was such a school in the taluk.

Epidemics were prevalent among the cattle of the taluk. Todupuzha was served by the Perumbavur and Minachil Veterinary Hospitals which were situated 24 miles and 17 miles away, respectively. The Personal Assistant to the Director of Agriculture who conducted an enquiry into the veterinary needs of the taluk, was satisfied that there was ample need for a veterinary hospital at Todupuzha. Accordingly, such an institution should be opened at the place.

The *Kuthakaj attom* levied on cardamom lands, which were leased for 20 years, was Rs. 4 per acre. The rate was high and should be reduced to Rs. 2, the former rate. The price of cardamoms had gone down considerably. The franchise rights available to ordinary tax payers were not available to the assignees of cardamom lands. The inequality should be removed. For the sale of the rights over cardamom lands, the permission of the Conservator of Forests was necessary. That restriction should be done away with.

The condition of the means of communication in the taluk was very deplorable. The roads were not kept in repair in any season of the year though the total length of the roads in the taluk was only 60 miles.

It was widely regretted that the taluk had only one representative to urge its needs at the Assembly.

The Todupuzha-Arakulam road should be extended up to Periyar. As it was a very important route, the construction of the road was urged in several previous sessions of the Assembly.

The following roads should be converted into cart roads ;—

(i) the Kodikulam-Arpamattom road ;

(ii) the road from the 12th mile-stone of the M. T. road to the 1st mile-stone of the Karimannoor road ;

(iii) the Todupuzha-Manakkad road ; and

(iv) the Todupuzha-Kanjiramuttom road.

The Road Boards did not serve any useful purpose. Representations sent to those bodies were often thrown into the waste paper basket.

A bridge at Thekkumbhagam on the Karikode-Sankarapilly road was very necessary. An estimate had been prepared for the work.

DEWAN'S REPLY: തൊടുപുഴ താലൂക്കിലെ ആവശ്യങ്ങളെ ഈ പ്രജാസഭയിൽ പ്രതിവാദിക്കുന്നതിന് ഒരു മെമ്പറെഉള്ളുഎന്നു നിങ്ങൾപറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ ഒരു മെംബർ ആ താലൂക്കിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള സംഗതികളെയെല്ലാംപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ള സംഗതി നിങ്ങളുടെ നിവേദനം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നവക്കെല്ലാം ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു പ്രതിനിധിയെ ആ താലൂക്കിലുള്ള എന്നു വിചാരിച്ചു ആ താലൂക്കിലെ ആവശ്യങ്ങളെ ശരിയായ ഗവണ്മെൻറു ഗൌനിക്കാതെയിരിക്കയില്ല എന്നുള്ളതും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

നിങ്ങൾ ഇത്രയും സംഗതികൾ പറഞ്ഞതിൽ കുറെക്കെ ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിക്കാമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ ഏതാനും ചില സംഗതികൾ ഉടനടിചെയ്യുതരാമെന്നോ ഇപ്പോൾ പറയുവാൻ ഗവണ്മെൻറിനു നിവൃത്തിയില്ല. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളഎല്ലാ സംഗതികളും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്നതാണെന്നു വിശ്വസിക്കുക.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിൽ രണ്ടുസംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു കുറെ പറയുവാനുണ്ട്. ഒന്നാമതു വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. പൊതു വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറഞ്ഞഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്താം.

മഹമ്മദൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞു. മഹമ്മദീയരുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശരിയായ പ്രചാര

മുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു എല്ലാവരുടേയും കടമയാണു്. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു ആൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഓരൊ സമുദായത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സ്കൂൾ വേണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണോ എന്നുകൂടി ആലോചിക്കണം.

MEMBER: തൊടുപുഴ മഹമ്മദൻസ്കൂൾ ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ പെൺകുട്ടികൾക്കും പഠിക്കാം.

DEWAN: പെൺകുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചു് അത്യാവശ്യമാണു്. ആൺകുട്ടികൾക്കു പഠിക്കാനുള്ള പള്ളിക്കൂടം പ്രത്യേകം ഓരോസമുദായത്തിനും വേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ഈ പരിഷ്കാരകാലത്തു നല്ലതാണോ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ ആലോചിച്ചു നോക്കുക. എന്നാൽ മതസംബന്ധമായ ഒരറിവുകൊടുക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. അതു പൊതുവേയുള്ള ഒരു സ്കൂളിൽ വച്ചുതന്നെ വേണോ എന്നുള്ളതും ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണു്. ഇതുയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മഹമ്മദീയരുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനു അനുഭാവമില്ലെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അനുഭാവം കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നോ വിചാരിക്കരുതു്.

പിന്നീടു് നിങ്ങൾ റോഡുബോർഡിനെപ്പറ്റിയാണു് പറഞ്ഞതു്. റോഡുബോർഡ് ഇത്തവണത്തെ പ്രജാസഭായോഗത്തിൽ കുറെ അധികം ശകാരത്തിനു പാത്രമായിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതു ഇവിടെ നടന്നനിവേദനങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നവക്കെല്ലാം അറിയാവുന്നതാണു്. അനേകം ആളുകളുടെ ആവശ്യങ്ങളെയെല്ലാം ആലോചിച്ചു 'ഇന്നാക്കു് ഇന്നതേയുള്ളൂ' എന്നു തീരുമാനിക്കുന്ന ഒരാളോടോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്ഥാപനത്തോടോ അവർ എത്രതന്നെ ന്യായമായും നീതിയായും പെരുമാറിയാലും അപേക്ഷകന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾക്കും വിരോധം ഉണ്ടാവുക സാധാരണമാണു്. ഓരോരുത്തർ ഇന്നതെല്ലാം സാധിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചുവരികയും ഒടുവിൽ അതു് സാധിക്കാതെ പോകേണ്ടിവരികയും ചെയ്തേക്കാം. ഈ ആശാഭംഗമാണു് വിരോധത്തിനുകാരണം. ഇങ്ങിനെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള ശകാരമാണു് റോഡുബോർഡിനു അധികവും എന്നു പറയാതെയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ റോഡുബോർഡിന്റെ ജോലി കുറെ പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതാണു്. റോഡുബോർഡിലെ മെമ്പർമാർ "Give and take" എന്ന നയം അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ബോർഡിന്റെ ജോലി ശരിയായി നടക്കുകയില്ല. ഓരോ താലൂക്കിലേയും പ്രതിനിധികളായ ആളുകൾ റോഡുബോർഡിൽ വരുമ്പോൾ ആ ബോർഡിന്റെ അധികാരാതൃത്തിയിൽ ഉള്ളതായ എല്ലാപ്രദേശങ്ങളുടേയും ആവശ്യങ്ങളെ സമഭാവനയോടുകൂടി നോക്കേണ്ട

താണ്. സെൻട്രൽബോർഡിൽ അതാതു താലൂക്കിലെ ആവശ്യങ്ങൾ മാത്രം സാധിക്കണമെന്നു അതാതു താലൂക്കിലെ മെമ്പർമാർ വാദിച്ചാൽ ഒടുവിൽ കായ്ങ്ങാം തീരുമാനിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകും. അങ്ങിനെ പ്രയാസമുണ്ടായതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. റോഡുബോർഡ് ഉണ്ടായിട്ട അധികം കാലമായില്ല. അതിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ബോർഡ് ശരിയായി നടക്കാൻ അതിലെ മെമ്പർമാർ എല്ലാം ഒത്തൊരുമിച്ചു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

നിങ്ങൾപറഞ്ഞ മറ്റുഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ആലോചിക്കാം.

[Even though the Todupuzha taluk returns only one member, that member has dealt with the needs of the various parts of the taluk. Government will not also neglect the taluk on the ground of its being represented by a single member. You may rest assured that all your requests will be considered, though it may not now be possible for me to say that some are granted. What you said about education generally will be considered. It is the duty of every one to promote the spread of education among Mahomedans; but it has to be considered whether special schools for boys are necessary for any community. Of course, special schools for Muslim girls are necessary. The question for consideration is whether provision for religious instruction cannot be made in the ordinary schools or whether separate schools are necessary in these advanced times. What I said should not be taken to imply any lack of sympathy or diminution of interest on the part of Government in regard to Muslim education. The Road Boards have come in for a large share of adverse criticism at this session. That is natural in the case of a person or organisation dealing with the demands of a large number of people. It is inevitable that the majority will be discontended and dissatisfied with those decisions. The work of the Road Boards is difficult and members should deal sympathetically and in a spirit of give and take with the requirements of the entire area instead of concentrating on the needs of their own taluks. The Board is in its infancy and co-operation between the members is essential. All the other points urged by you will receive consideration.]

132. Needs of the Muvattupuzha Taluk.

MR. P. K. KURIAKOSE (*Muvattupuzha taluk*), who spoke in Malayalam, began his representation by referring to the great distress caused by the phenomenal fall in the prices of agricultural products, particularly of rubber and lemon-grass oil, which were the chief industries in which 90 per cent. of the people of the taluk were engaged. Between the pressure exerted by the money-lenders on the one hand and the tax-gatherers, who distrained their goods and ornaments, on the other, the people were suffering untold misery. Estates were being destroyed by wild fire, their value had fallen considerably and sufficient funds to